Framför veckans skyltfönster

Det var mycket i fiskväg. Fantastin får fri flykt, och jag frossar i specialiteter som surströmming, i delikatesser som rökt ål och lax, men även i enklare saker som sill, kabeljo m. m. På tal om kabeljo, kan den lagas till på ett raffinerat sätt. Efter vattilägg ningen skäres den i bitar, som läggas i kallt vatten, kokas upp och endast får sjuda varm. Så bör alltid kabeljo kokas. Fisken äggas på en bädd av kokt spenat, övergrätes med en fin gratinsås, mycket riven ost bres på och resten gratineras.

Konsumfrun

Charkuteristens mat för husmors fat:

Oxstek	kg	2: 30—1: 80
Fläskkotletter	kg	2: 60
Kvickstylta (finmalen kalvstylta)	kg	1: 60
Bräckkorv	kg	1: 10
Fruktstekorv	kg	1: 75
Stångkorv	kg	1: —
Kvickpölsa kvalitetsmärke på lungmos	kg	0: 80
Go-Go-vurst	kg	2: 20
Rökt spickekorv	kg i bit	0: 50
Fläskkorv — favoritkorv	kg	1: 50
Kokt salt kött i skivor	hg	0: 55
Kokta bruna bönor	kg	0: 60
Leverpastej	kg	0: 30
Riskaka	kg	1: 40

Stora vackra höns	st	2: 15—1: 90
Stekkycklingar, stora	st	1: 50
Orrar, plockade	par	5: 50
Grönsaker, Blomkål, Spenat, Gurka, Tomater, Sallad. — Svensk frukt.		

Specialiteter från speceriten:

Sveciaost A	kg	1: 70
Klockrike AB-ost	kg	1: 60
Finsk Schweizerost	kg	2: 20
Svensk Roquefort Kvibille	kg	2: 40
Sillfiléer — ostron och matjes — ask om 2 filéer		0: 45
Sill i dill 1½-ask		0: 30
Sill i remoulad, i lök och i tomatsås ask		0: 25
Ansjovis i ostronsås ½ b.		0: 45
Japansk krabba burk ca 185 gr		1: 20
Cirkelkaffe silvercirkeln	kg	5: 60
gröna cirkeln	kg	5: 30
bruna cirkeln	kg	2: 80
blå cirkeln	kg	2: 40

Konsumbagarn: färskt fredagsgott.

Ljus Smålandslimpa ½ kg		0: 30
Kavring 3/4 kg		0: 52
Painrich	st	0: 25
Cirkelkakor	st	0: 12
Annakrans	st	0: 35
Marthabulle	st	0: 50
Skorpor runda och kryddade 1/4 kg 0: 28 1/2 kg		0: 55
Småkakor och pepparkakor i 1/4 kg i ask		0: 45
Smörgiffler	st	0: 10
Ananasbakelse	st	0: 15
Specialkaka	st	0: 50
Toscatårta	st	1: —
Arrakstårta	st	1: 50

Delikatessbutiken Drottninggatan 16 — bara godsaker:

Äkta rysk kaviar — Persryba	hg	7: 50
Äkta gåsleverpastej i lös vikt	hg	3: 50
D:o i burk om 3 port.		4: 50
D:o i burk om 2 port.		3: 50
Parmesanost pr glas st 2: —, 1: 25 o.		0: 75
Rökt ål, skinn- och benfri ask om 110 gr	st	0: 55
Rökt lax i aktvor, delikat för smörgås, 110 gr		0: 95
Tonfisk i olja ell. tomat pr burk 0: 80 och		0: 40
Sardeller i olja pr glas		1: 25
Äkta Brabanter-sardeller i saltlake glas om 15 st		2: —
Syltad ingefära — China ginger, dekor. krukor		3: —
Grapefrukt i klyftor 380 gr		1: 35

konsum

Kvinnornas valdeltagande och partiståndpunkt.

Professor HERBERT TINGSTEN fortsätter här sina studier i valstatistik med en framställning — med hjälp av wenskt och utländskt material — av kvinnornas uppträdande, deras deltagande i valen och fördelning mellan olika politiska riktningar.

Kvinnornas valdeltagande är genomgående mindre än männens. Såvitt bekant har man endast vid ett tillfälle trott sig kunna fastställa ett undantag från denna regel. Vid valen till den konstituerande nationalförsamlingen i Tyskland 1919 gåvo de officiella uppgifterna från vissa orter vid handen att kvinnorna skulle ha röstat lika mycket eller till och med mer än männen. Påpasliga iakttagare gjorde genast gällande att detta förhållande betingades av bestämda och generella orsaker. Inom kort fann man emellertid att den berörda tendensen endast var skenbar; i stor utsträckning hade i röstlängderna upptagits män som på grund av med kriget sammanhängande förhållanden icke voro i tillfälle att delta i valen.

Skillnaden mellan männens och kvinnornas valdeltagande är i hög grad växlande; helt allmänt kan i anslutning till den först omnämnda spridningsregeln sägas att storleken av denna skillnad står i omvänd proportion till det totala valdeltagandet, d. v. s. ju lägre valdeltagande, desto större är skillnaden. Vid de fyra andrakammarvalen i Sverige efter kvinnorösträttens införande har skillnaden i genomsnitt varit något mer än 12 procent, 13,5 procent på landsbygden och icke fullt 10 procent i städerna. I Norge har vid stortingsvalen männens röstningsfrekvens genomsnittligt överstigit kvinnornas med 13,4 procent, 18,2 procent på landsbygden och 5,5 procent i städerna. Vid de danska kommunalvalen — för riksdagsvalen finnas icke fullständiga uppgifter — har skillnaden under senare tid växlat mellan 10 och 15 procent. Vid de finska riksdagsvalen har den endast varit 8 procent, 8,5 procent på landsbygden och 3 procent i städerna. I Amerika, där valdeltagandet under senare tid varit lågt, har männens valdeltagande beräknats överstiga kvinnornas med 20 till 30 procent; bestämda uppgifter kunna här icke erhållas, bl. a. på grund av att i de flesta stater endast de personer som så begära uppföras på röstlängderna. Vid de av högt valdeltagande utmärkta valen i Tyskland och Österrike har kvinnornas valdeltagande endast med några få procent understigit männens.

Kan en tendens till minskning av den ifrågavarande skillnaden konstateras? Generellt kan icke denna fråga besvaras med ja; i vissa länder har skillnaden under tämligen lång tid varit någorlunda konstant. Men på många håll är tendensen till en utjämning påtaglig. Så t. ex. var i Norge kvinnornas valdeltagande då de först erhöllo en till de kommunala valen begränsad rösträtt utomordentligt lågt, vid vissa val endast omkring hälften av männens; under senare år har differensen varit tämligen liten. I Nya Zeeland, varifrån uppgifter om könens valdeltagande finnas för längre tid än i någon annan stat (kvinnlig rösträtt infördes 1893), har under senare år skillnaden i röstningsfrekvens endast uppgått till ett par procent.

Frågan om kvinnornas valdeltagande inom olika socialklasser och civilstånd berördes redan i föregående artikel; särskilt underströkos att valdeltagandet i långt högre grad än i fråga om männen sjunker med den sociala stadsrangen, och att de ogifta rösta ojämförligt mindre än de gifta. På dessa punkter lämnar Stockholms stads statistik intressanta uppgifter. Nedan anges valdeltagandet inom olika kvinnokategorier vid stadsfullmäktigvalen i Stockholm 1921—1931.

	1921	1923	1927	1931
Kvintor	32,8	34,8	49,0	61,2
Yrkesutövare	25,2	29,5	41,7	54,6
Ej yrkesutövare	41,9	44,1	59,1	69,6
Gifta	44,2	46,1	61,1	73,1
Yrkesutövare	35,6	38,9	61,3	72,7
Ej yrkesutövare	44,7	46,6	61,1	73,2
Ogifta	24,8	26,4	40,1	52,0
Yrkesutövare	24,5	26,0	39,7	51,8
Ej yrkesutövare	33,8	38,1	48,1	57,0
Änkor och frånskilda	22,2	25,0	38,8	51,5
Yrkesutövare	24,0	28,5	39,7	52,7
Ej yrkesutövare	18,5	21,8	37,0	50,0

Att de icke yrkesutövande kvinnorna rösta mer än de yrkesutövande och de gifta mer än de ogifta är icke ägnat att förvåna: till stor del sammanfalla uppenbarligen grupperna icke yrkesutövande och gifta. Mera egendomligt kan det synas att bland såväl gifta som ogifta de icke yrkesutövande uppvisa den största röstningsfrekvensen. Endast inom gruppen änkor och frånskilda är yrkesutövarnas valdeltagande högre än de övrigas. Det bör emellertid påpekas att dessa skiljaktigheter mellan de olika civilståndsgrupperna äro ganska obetydliga.

Det förtjänar slutligen understrykas att ett par i det föregående påvisade förhållanden — den låga röstningsfrekvensen bland arbetarklassens kvinnor och bland yrkesutövande ogifta kvinnor — till stor del äro uttryck för en och samma omständighet, nämligen det exceptionellt låga valdeltagandet bland de i lägre hushållig tjänst anställda kvinnorna (hembiträdena). Denna grupp, som vid de senaste valen omfattat över hälften av de kvinnliga yrkesutövarna inom arbetarklassen och sannolikt — vi utgå då från att det stora flertalet hembiträden äro ogifta, en sak som ej klarlägges av statistiken — omkring en tredjedel av de ogifta kvinnliga yrkesutövarna, uppvisade vid stadsfullmäktigvalen 1931 och 1933 ett valdeltagande av endast 38,6, respektive 47,3 procent. Till jämförelse kan nämnas att röstningsfrekvensen bland de kvinnliga arbetarna i mera egentlig mening vid dessa val var 62,2, respektive 67,8 procent.

En mängd uppgifter från skilda länder tyda på att de här redovisade siffrorna på viktiga punkter avspegla en allmän tendens. Särskilt påfallande är att de gifta kvinnorna överallt visa relativt högt valdeltagande och att de i enaklid tjänst anställda ha ringa politiskt intresse. Det kan tillfogas att enligt statistiken från en del städer (Zürich, Köpenhamn, Hannover) även de gifta männen rösta mer än de ogifta. Från riksdagsvalen i staden Hannover 1928 föreligga uppgifter om sammanhanget mellan valdeltagande och civilstånd inom båda könen; de återges här nedan:

	Ogifta	Gifta	Änkor o. Skilda änklingar	Ankligar och skilda
Män	82,4	89,7	85,3	74,9
Kvinnor	73,7	84,2	73,2	67,9

Vid val i Zürich 1933 konstaterades att även inom samma åldersgrupp de gifta männen i regel röstade avsevärt mera än andra kategorier:

Åldersgrupper	Ogifta	Gifta	Änklingar och skilda
20—24	82,6	81,7	80
25—29	84,2	86,3	83,4
30—39	88	89,5	84
40—49	84,1	92,3	86,9
50—59	86,5	93,4	87,8
60—69	87,9	94,5	90,1
70 och däröver	89,4	94,4	92,0
Genomsnitt	83,9	91,1	88

*

Frågan om kvinnorösträttens partipolitiska verkningar har redan genom den givna redogörelsen i ett hänseende belysts. Det är obestridligt att en bestämd korrelation av allmänhet en lägre socialklass än övriga ogifta. Bland änkor och frånskilda är antagligen en stor del av de icke yrkesutövande i den höga ålder då ett väsentligt minskat valdeltagand. generellt kan konstateras. Det bör också betonas att en utomordentligt stark tendens till utjämning av valdeltagandet har framträtt vid valen under senare år, då valdeltagandet över huvud varit jämförelsevis högt. Vid 1935 års stadsfullmäktigval, för vilket icke så fullständiga uppgifter finnas att tillgå som för de föregående valen, kan även denna tendens konstateras. Valdeltagandet bland de gifta var då 78,1, bland de ogifta 59,3, bland änkor och frånskilda 57,2 procent.

Det förtjänar slutligen understrykas att ett par i det föregående påvisade förhållanden — den låga röstningsfrekvensen bland arbetarklassens kvinnor och bland yrkesutövande ogifta kvinnor — till stor del äro uttryck för en och samma omständighet, nämligen det exceptionellt låga valdeltagandet bland de i lägre hushållig tjänst anställda kvinnorna (hembiträdena). Denna grupp, som vid de senaste valen omfattat över hälften av de kvinnliga yrkesutövarna inom arbetarklassen och sannolikt — vi utgå då från att det stora flertalet hembiträden äro ogifta, en sak som ej klarlägges av statistiken — omkring en tredjedel av de ogifta kvinnliga yrkesutövarna, uppvisade vid stadsfullmäktigvalen 1931 och 1933 ett valdeltagande av endast 38,6, respektive 47,3 procent. Till jämförelse kan nämnas att röstningsfrekvensen bland de kvinnliga arbetarna i mera egentlig mening vid dessa val var 62,2, respektive 67,8 procent.

En mängd uppgifter från skilda länder tyda på att de här redovisade siffrorna på viktiga punkter avspegla en allmän tendens. Särskilt påfallande är att de gifta kvinnorna överallt visa relativt högt valdeltagande och att de i enaklid tjänst anställda ha ringa politiskt intresse. Det kan tillfogas att enligt statistiken från en del städer (Zürich, Köpenhamn, Hannover) även de gifta männen rösta mer än de ogifta. Från riksdagsvalen i staden Hannover 1928 föreligga uppgifter om sammanhanget mellan valdeltagande och civilstånd inom båda könen; de återges här nedan:

	Ogifta	Gifta	Änkor o. Skilda änklingar	Ankligar och skilda
Män	82,4	89,7	85,3	74,9
Kvinnor	73,7	84,2	73,2	67,9

Vid val i Zürich 1933 konstaterades att även inom samma åldersgrupp de gifta männen i regel röstade avsevärt mera än andra kategorier:

Åldersgrupper	Ogifta	Gifta	Anklingar och skilda
20—24	82,6	81,7	80
25—29	84,2	86,3	83,4
30—39	88	89,5	84
40—49	84,1	92,3	86,9
50—59	86,5	93,4	87,8
60—69	87,9	94,5	90,1
70 och däröver	89,4	94,4	92,0
Genomsnitt	83,9	91,1	88

*

Frågan om kvinnorösträttens partipolitiska verkningar har redan genom den givna redogörelsen i ett hänseende belysts. Det är obestridligt att en bestämd korrelation av olika styrka i olika länder föreligger mellan partiståndpunkt och socialklass. De mera konservativa partierna rekryteras i relativt stor utsträckning ur de högre socialklasserna, under det att särskilt socialismen har allt fäste huvudsakligen inom arbetarklassen. Då emellertid bland kvinnorna röstningsfrekvensen i allmänhet synes stiga med den sociala standarden i högre grad än fallet är bland männen, är därmed givet att kvinnorösträtten bör vara en tillgång för de mera konservativa partierna.

Detta förhållande kan i vissa fall mera exakt klargöras genom korrelationsberäkningar enligt tämligen invecklade metoder. Betonas bör att en enkel korrelationsberäkning, enligt vilken t. ex. antalet röstande kvinnor inom olika valområden ställes i relation till vissa partiers styrka, icke med fördel kan användas. Man kan nämligen som regel utgå från att kvinnornas röststyrka är relativt stor inom burgna och följaktligen konservativa distrikt, detta särskilt på grund av att endast familjer med högre inkomst anställa hembiträden; en blick på Stockholms yrkesstatistik visar betydelsen av detta förhållande. Andra metoder kunna däremot stundom leda till målet. Som exempel kan nämnas en undersökning över könens röstning vid ett antal folkomröstningar och val i staden Portland och Oregon år 1914. Denna undersökning visade att kvinnorna genomsnittligt intogo en relativt negativ ställning till förslag om konstitutionella och sociala reformer av "radikal" färg. Bland annat motsatte sig kvinnorna i större utsträckning än männen alval ett förslag om lagstadgad 8-timmarsdag över huvud som ett förslag om införande av dylik arbetsdag för kvinnor.

I det följande skall jag inskränka mig till en framställning av de resultat som nåtts då vid val eller folkomröstningar männens och kvinnornas röster åtskilts; detta har, utom vid en del isolerade omständigheter, skett vid vissa val i Illinois, vid samtliga val till nationalrådet 1920—1930 i Österrike och vid valen 1919—mars 1933 inom delar av Tyskland.

Att kvinnorna i olika länder inta en mera positiv hållning till tanken på alkoholförbudet än männen är väl bekant. Vid den svenska omröstningen 1922 voro hela endast sådant mer än 40 procent av männen och bortåt 60 procent av kvinnorna för förbud. I Finland 1931 konstaterades en liknande, om än icke så utpräglad skillnad mellan könens ställningstagande. Atskilliga amerikanska omröstningar peka i samma riktning.

Uppgifterna från Illinois klarlägga att kvinnorna varit åtskilligt konservativare än männen, eller riktigare att kvinnorösträtten verkat i konservativ riktning. Såsom exempel kan nämnas att vid 1916 års presidentval kvinnorna utgjorde ungefär 40 procent av de republikanska och demokratiska väljarkårerna, men endast 28 procent av det socialistiska partiet. Vid samma val hade kvinnorna starkare anslutit sig till republikanerna än till de mera radikala demokraterna.

I Österrike har vid samtliga val kvinnorösträtten visat sig vara en värdefull tillgång för det klerikala och konservativa kristlig-sociala parti som sedan 1920 i huvudsak dirigerat landets politik. Det socialdemokratiska partiet har ägt avgjort mindre sympatier hos kvinnorna; i än mindre grad ha dessa givit sina röster åt de revolutionära diktaturpartierna, nationalsocialister och kommunister. För att klargöra könens inställning till de olika partierna användes här och i det följande den metoden att först uträknas hur stor del av de röstande männen, respektive av de röstande kvinnorna, som understrött ett visst parti, varefter den senare siffran sättes i relation till den förra (i procent). Det sålunda uppkomna jämförelsetalet visar kvinnornas attityd i förhållande till männens; är jämförelsetalet över hundra, ha kvinnorna understött partiet proportionsvis mer än männen, är jämförelsetalet under hundra, har förhållandet varit det motsatta. Nedan anges jämförelsetalen vid det sista nationalrådsvalet i Österrike (1930). Dels upptas de kristligt-sociala, socialdemokratiska, kommunistiska och nationalsocialistiska partierna, dels socialisterna för sig och övriga partier för sig. Jämförelsetalen anges för hela Österrike samt för Wien, städerna utom Wien och landsbygden.

	Kristl. soc.	Nat.-soc.	Soc.-dem.	Komm.	Soc.	Borgerliga
Wien	126,1	71,8	90,8	87,3	93,1	111,4
Städer utom Wien	137,4	69,2	83,5	80,5	85,0	118,2
Landsbygden	126,2	72,0	85,0	61,7	84,6	107,9
Österrike	124,4	70,9	91,2	80,7	90,7	107,2

(Vissa av dessa siffror kunna synas egendomliga. Man väntar sig icke att länsförelsetalet skall kunna bli högre, respektive lägre för landet i det hela än för alla de särskilt upptagna områdena. Denna egendomlighet kan ej här förklaras; siffrorna äro emellertid riktiga.)

Skillnaderna äro betydande. Av vikt för nationalrådets sammansättning har framför allt varit förhållandet att kvinnorna ha röstat mer med de kristligt-sociala än med socialdemokraterna. Om endast männen haft rösträtt, skulle år 1930 socialdemokraterna ha fått 78 platser och de kristligt-sociala 58, under det att motsvarande siffror vid rösträtt endast för kvinnor skulle ha varit 67 och 73; de faktiska mandatsiffrorna voro 72 och 66. Utan kvinnornas stöd skulle exempelvis diktaturregeringen Dollfuss icke ha fått majoritet i nationalrådet.

I en följande artikel skall en redogörelse lämnas för kvinnorösträttens egenartade verkningar i Sweriges land.

Herbert Tingsten.

(Professor Tingstens föregående artiklar i serien voro införda den 2 och 6 september.)

Fadern begärde sonens häktning.

Hade ingen möjlighet själv övervaka 16-årig rymling.

En 16-årig pojke häktades på ansågen inför sittande rätt vid rådhusrättens ungdomsrotel under ganska märkliga omständigheter, och trots att hans mål egentligen inte skulle förr vid rätten den dagen. Häktningen var emellertid en skyddsåtgärd för pojkens eget bästa.

Tvåtingen hade en gång förut råkat i delo med rättvisan. Den gången framkomno sådana omständigheter att man föranstalade om sinnesundersökning av pojken, men undersökningen gav intet belägg för att pojken icke skulle vara för sina gärningar ansvarig. Han blev alltså då dömd, men fick villkorligt straff.

Övervakaren kunde emellertid icke komma till rätta med pojken och begärde därför att rätten skulle ta upp målet och eventuellt tilldela pojken en varning. Då pojken, som under tiden utackorderats på landet, skulle hämtas in häröfor hade han emellertid avvikit till okänd ort.

Det blev pojkens far som själv lyckades spåra upp sin telning i södra Sverige, dit pojken tagit sig fram dels genom att tvåska landvägen, dels gratis åka med bil. Det framkom att pojken hade avvikit en dag, när han skickats ett ärende för att köpa någonting i handelsboden för 50 öre och dessutom hade han också lyckats komma över ett par andra minimala penningbelopp från arbetskamrater. Det var hela hans rednaxa vid tyvningen.

Rätten hade egentligen utsatt ärendet angående pojken till nästa onsdag, men i tisdags kväll hade pojkens far kommit med sin son till kriminalen och bett dem ta hand om honom över natten, då fadern, som var änkling måste begiva sig ut på tjänstgöring och inte hade någon släkting eller annan person som han ville lämna pojken i förvar hos. På onsdagsmorgonen kom pojken med sin far till rätten och bad densamma uppta målet till behandling en vecka tidigare än avsett. och detta gick såväl rätt som åklagare med på, trots att ärendet icke stod på upprocellan. Lagen medger dock denna möjlighet, ehuru den förekommit ytterst sällan om ens någonsin.

För att få ett nytt mål till stånd och därigenom få pojken på ny undersökning angående sinnesbeskaffenheten yrkade åklagaren ansvar på pojken för de småstölder han i samband med sin rymning begått, och rätten beslöt att åter handskta ärendet till medicinalstyrelsen för undersökning. Egentligen skulle inte pojken för denna sak behöva träda i häkte. Då det emellertid inte fanns någon möjlighet för fadern att helt övervaka sin son under undersökningstiden och han i varje fall måste lämna denne ensam hemma då och då begärde åklagaren till sist, då ingen annan möjlighet till omhändertagande av pojken fanns, att denne skulle träda i häkte, vilket yrkande rätten också biföll.

Småindustrin i aktion för lokalfrågans ordnande.

Som ett led i en planerad omfattande aktion för ordnande av hantverkets och småindustrins i Stockholm lokalfrågor konstituerades vid ett sammanträde på Stallmästargården i onsdags kväll "Norrtulls hantverks- och småindustriförening för tillvaratagande av medlemsmarnas lokalbehov inom Norrtulls- och Bellevuemråderna". Stadgar antogos och en vid ett föregående möte tillsatt interimsstyrelse fick i uppdrag att tilla vidare fungera. Densamma består av bildhuggare N. Arthur Sandin, direktör M. Geverl, ingenjör N. Bergling, grosshandlare Bror Lindberg, direktör R. Sellberg, grosshandlare Filip Löwe och fabrikör G. A. Jansson. Närmare ett hundratal företagare ha redan vid starten givit sin anslutning till föreningen, och vid sammanträdet i anmälde sig ytterligare intresserade. Man emotser inom föreningen att även hantverkare och småindustrier inom andra delar av staden skola anslula sig.

KONTROLL TAR FÖR LÅNG TID, SÄGA LASTBILSFÖRARE.

Lastrafikbiligarnas rikaförbund hemställer till socialministern att ta under övervägande det i motion vid förbundets årskongress uttalade önskemålet om åstadkommande av bestämmelser om tidsbegränsning för polisens rätt att uppbehålla lastrafikbilförare för bilens eller lastens kontrollering i fall, där ej särskilda förhållanden påkalla längre "förstitningstid". Skulle motionen icke kunna leda till åsyftat resultat, hemställer förbundet att statsrådet ville vidta de åtgärder som kunna befinnas lämpliga för åstadkommande från polisens sida av en mera hänsynsfull och smidig kontroll och besiktning av lastbilar som gå i yrkesmässig trafik.

POLITISKT MÖTE i SÖDRA LATIN

i dag fred. 7.30 em.

Inledningsanförande av

Rektor Nils Lundqvist

Föredrag av

Civilingenjör L. E. Alberger

Riksdagsman Georg Nyblom

MUSIK. FRITT INTRÄDE.

Bondeförbundets Stockholmsavdelning

Bibliotekagatan 3. Tel. 10 87 55 och 10 88 76.

VALBYRÅER:

Götgatan 72. Tel. 419781, 421456.
Garvar Lundins Gr. & T. 5354656.
samt Svenska Landsbygdens Exp. Bohusgatan 27.' Tel. 40 41 27

Huru övervinnas hämorrojdsmärtor?

Den som plägas av hämorrojder, vet bäst själv hur omöjligt det kan vara att sköta sitt arbete. Den ständiga plågan, den alltid återkommande frukten för den nödvändiga avföringen, detta är en förbannelse, som man blott kan föreställa sig, om man själv har varit utsatt för detta lidande. Hör Ni till dessa människor eller märker Ni blott en svag början till ömhet och tryck, som äro förelöpare till småningom hämorrojdala lidanden, så använd genast Anusol suppositorier. Detta enastående, världsberömda medel är effektivt även vid svårare fall. Det läker de sjuka ställena, desinficerar och lindrar på endast en kort tid. Dessutom är det mycket lätt att använda. Det finns ej någon ersättning för det äkta Anusol, som erhålles på apoteken i röda, försegiade askar. (Annons.)

Utnyttja förbättringarna!

Ladda Eder kamera med

SELO CHROME

den berömda engelska **FLERSKIKT-FILMEN**

SELO-film säljes i varje välsorterad fotoaffär.

Folkpartiets Stockholmsavdelningar

inbjuda till

OFFENTLIGT MÖTE

å Musikaliska Akademien

fredagen den 11 sept. kl. 20

Korta anföranden av

Direktör JOHN BERGVALL: *Folkpartiet och näringslivet.*

F. yrkesinspektrisen KERSTIN HESSELGREN: *Demokrati och socialpolitik.*

Sjökaptenen GUNNAR OSVALD: *Tjänstemannaproblem och nutidsfrågor.*

Läroverksadjunkten, fil. d:r BETH HENNINGS: *Frihet under lag.*

MUSIK av Kungl. flottans musikkår under ledning av musikdirektör Ivar Widner.

PROGRAM:
1. Svenska armémarscher, arr. av Fritzell.
2. Musikalskt potpurri, arr. av Aston.
3. Du gamla, du fria.
4. Björneborgarnas marsch.

Fritt inträde.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.